

רצונו לשמה, ויבונן בו ברצון של הספלהות בכבוד רבונו, מפני שלא יודע לספר סברא, שהרי ברצון פליי הדבר לשמו. ובמעשה שלמה לשלמה, מתחילה המעשה למעלה ומתקדם כלפיו. כמו זה במעשה של הגוף נתנו מעשה הנפש באוטו רצון, שהרי הקדוש ברוך הוא רואה את הלב והרצון של האדם, ואפליו כך, אם אין שם רצון של הלב, שהוא עקר הפל, על זה התפלל דוד ואמר, (תהלים צ) ומעשה ידינו כוננה עליינו וגוי. שהרי אין כל אדם חכם לשים רצון ולב למקן הפל ויעשה מעשה של מצוה. על זה התפלל תפלה זו - ומעשה ידינו כוננה עליינו.

מה זה כוננה עליינו? כוננה ומקנן תקינה למעלה בראשי. עליינו, אף על גב שאיננו יודעים לשים רצון, אלא העשה לבדו. רצון, אלא העשה ידינו כוננה, למי? לאו זהה דרך שאיריך להתקן. כוננה, את מי? בחபור אשר באבות, להיות ממקום בהם במעשה הזה בראשי. השלמה מההשומות (סימן ט זה נמצאת בספר י"ש)

גורסים בזוהר, מי שאותו בתורה, סומכת אותו ומחזיקה אותו על ירכיו שלא יטה לימי ולשמד. אשריהם ישראל שהקדוש ברוך הוא נתן להם תורה לגנותם סודות עליונים, עליהם כתוב (דברים י) ואתם הדקקים בה אליהם וגוי.

ובא ראה, באשר נתן הקדושים ברוך הוא תורה לישראל, רשם אותה בסוד השם הקדוש. אמר (shawot כ) אנכי ה' אללהיך - בסוד החסד שאברהם אחוזה בה, וכונגדו מצות עשה, וסוד זה הוציאו

לשמה, ויבונן ביה, בראותא דאספלוותא ביקרה דMRIה, כמו דלא ידע למספר סברא, דקה בריאותתא תליא מלא לשמה. ובעובדא דלחתתא לשמה, אסתלק עובדא לעילא, ואתפקן בדקא יאות.

בגוננא דא, בעובדא דגוף, אתפקן עובדא דנסחא, בההוא רעותא. דהא קדשא בריך הוא בעי לבא, ורעותא דבר נש. ואפלו ה כי, אי לאו פמן רעותא דלבא דאייה עקרה דכלא, על דא צלי דוד ואמר, (תהלים ז) ומעשה ידינו כוננה עליינו וגוי. דהא לית כל בר נש חפים, לשואה רעותא ולבא, לתקנא כלא ויעבד עובדא דמצוה. על דא צלי צלotta.

דא, ומעשה ידינו כוננה עליינו. מאי כוננה עליינו. כוננה, ואתפקן תקונך לעילא בדקא יאות. עליינו, אף על גב דלית אגן ידע לשואה רעותא, אלא עובדא בלחוודי. מעשה ידינו כוננה. למאן. להיא דרגא דאצטראיך לאתתקנא. כוננו, בחבורה חזא באבahn, למhair מתקנא בהון, בהאי עובדא, בדקא יאות.

השלמה מההשומות (סימן ט זה נמצאת בספר י"ש)

גרסינן בזוהר, מאן דאחד באורייתא, סמכא ליה ומחזקה ליה על ירכוי, דלא יסטי לימיינא ולשמדאל. זקאין אינון ישראל דקדושא בריך הוא יhab לוון אוורייתא לגלאה לוון רזין עלאלין. עליהו כתיב (דברים י) ואתם הדקקים ביי אללהיכם וגוי.

וთא חייז, פד יהיב קדשא בריך היא אוורייתא לישראל רשים לה ברזא דשמא קדיישא. אמר (shawot כ) אנכי יי אללהיך, ברזא דחסד אברהם אחדיך בה, ולקבליה מצות עשה ורزا דא תפקיידתא קמייתא דפקיד קדשא בריך קמייתא דפקיד כה